

- 2) Medlemmernes Antal fastsættes til 7.
- 3) Resultatet af Kommissionens Under- søgelse forelægges Folkethinget.
- 4) Thingets Formand bemyndiges til at iværksætte det Fornødne til denne Beslutnings Udførelse.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet (Scavenius): Jeg har strax bedt om Ordet for at give Thinget Oplysning om mine Grunde til ikke at til- stille Finantsudvalget de Oplysninger om disse to Sager, som det har forlangt. Ganste vist kan det høie Thing jo læse sig til min Motivering af Afslaget i Finantsudvalgets Betænkning, men jeg finder mig dog foran- lediget til at tilføie et Par Ord. Det har forekommet mig, at der i den senere Tid har gjort sig gjældende en Bestræbelse for, om jeg maa bruge et kort Udtryk, at koncentrere dette Things Magt i Finantsudvalgets Hæn- der, en Bestræbelse, som jeg ikke finder hel- dig, og som jeg ikke finder mig foranlediget til at støtte og hjælpe frem. Samtidig har der gjort sig en Bestræbelse — den er nu ældre — gjældende for at gjøre Finantsud- valget til et Slags Overadministrationsud- valg, der skal bedømme eller kontrollere hele Administrationens Gjerning, selv om denne Gjerning huerken direkte eller indirekte ved- kommer Finantsloven. Heller ikke dette an- ser jeg for heldigt, og ogsaa paa dette Punkt har jeg i Sinde, ligesom her er sket, ogsaa i Fremtiden at negte min Medvirking. Derimod er det jo noget ganste Andet, naar Thinget som saadant finder sig foranlediget til ad en eller anden Veie at begjære Oplys- ninger fra Administrationens Omraade. Det er jeg — naar jeg skal tale ganske i Almin- delighed, om der kunde tænkes mulige Und- tagelser, er et andet Spørgsmaal — fuldt ud villig til at give. Jeg har i disse to Sager aldeles Intet at skjule. Jeg skal gjerne lægge Alt frem til det høie Things Undersøgelse. Den Form, som Forslagsstilleren har ment at burde vælges for at faae disse Oplysninger, fore- kommer mig imidlertid underlig. Den kan i alt Fald kun forklæres, for saa vidt man gaar ud fra den Antagelse, at jeg kun vilde lade mig bevæge til at give saadanne Op- lysninger, som her forlanges, gennem de sær- lige Tvangsforholdsregler, som en parlamen- tarisk Kommission tilhøder. Mig forekom- mer det, at det er et meget stort Apparat, man herved sætter i Bevægelse for denne i og for sig meget ringe Sag, hvor som sagt alle Oplysninger med største Letthed kunde være erhvervede uden at sætte dette store,

som det forekommer mig i Forhold til Sa- gens Betydning, urimelige Apparat i Scene. Men jeg maa naturligtvis ganske overlade til det ærede Flertal, om De føle Dem saa til- talte af nu at faae en parlamentarisk Kom- mission nedsat, at De benytte denne Leilig- hed dertil. Som Medlem af Thinget kan jeg ganske sikkert ikke stemme for det; men vil man have Oplysningerne ad den Veie, fin- der man det er rigtigt, formaalstjenligt eller hensigtsmæssigt, saa kan det være mig som Minister en aldeles ligegyldig Sag, om det sker paa den ene eller paa den anden Maade.

Forslagsstilleren (Bojsen): Den høitærede Ministers Udtalelser give mig Anledning til at tilføie nogle Bemærkninger. Den meget ærede Ministers Udtalelser om Bestræbelse for at koncentrere Thingets Magt i Finantsudvalgets Haand vil jeg overlade til Thinget selv at bedømme, idet jeg tror, at Thinget selv er mere kompetent til at dømme derom end ærede Ministre. Hvis Finantsudvalget skulde være tilbøieligt til at misbruge den Bemyndigelse, som det høie Thing har skjænket det, saa har Thinget Midler i Hænde til at tilbagetage den Bemyndigelse, som er givet. Den høitærede Minister talte om Forholdet til Administra- tionen og sagde, at han vilde modsætte sig, at Finantsudvalget blev, hvad han kaldte „en Overadministration, hvis Opgave var at kontrollere Administrationen“. Hvad angaar denne Udtalelse, skal jeg kun bemærke, at jeg utvivlsomt opfatter Thingets Finantsudvalgs Opgave netop saaledes, at det har en sær- lig Bemyndigelse, et særligt Hverv, netop til at kontrollere Administrationen; at saa denne Kontrol, som saaledes udøves, kan falde høitærede Ministre ubekvem eller ubeleilig, skal ikke forundre mig; det ligger i hele den politiske Situation, hvori vi nu befinde os. Men jeg er overbevist om, at Finants- udvalget ikke vil svigte den Tillid eller det Hverv, som Thinget har givet det netop i Retning af Kontrol med Administrationen. Naar Finantsudvalget ved Udøvelse af denne Kontrol ofte kommer til at rejse Spørgs- maal, som ikke direkte kunne siges at staa i umiddelbar Forbindelse med Bevillingsposter paa Finantslove, saa ligger ogsaa der et praktisk Hensyn til Grund. Det er meget muligt, at ærede Ministre kunne negte at bevare Finantsudvalgets Spørgsmaal an- gaende Punkter, som ikke direkte kunne siges at staa i Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal. De kunne altsaa forsøge at benegte Finantsudvalgets Competence over-